

Alta kommune: Pårørende som eget prosjekt

Alta kommune har siden 2019 jobbet med pårørendestøtte som eget prosjekt, forankret hos kommunalleder for helse og med bred tilslutning i ledelsen forøvrig, politikerne inkludert. I høst er hovedfokus barn og unge som pårørende.

I en film som vises under årets Pårørendekonferanse 22. september, presenterer Alta kommune hva de har gjort og hvordan det har påvirket de ulike tjenesteområdene i kommunen så langt.

Flere synergier

– Dette er et langsiktig arbeid, men vi ser allerede at ting skjer også utover prosjektet, som følge av at vi samler ressursene og ser på hvordan vi kan jobbe bedre sammen. I går møtte for eksempel etterlatte NKS veiledningscenter for pårørende, kommunens kriseteam, kirken og organisasjonen Leve, for å gi dem konkrete innspill på hva de har behov for

i sin situasjon, forteller prosjektleder Linda Kristin Suhr.

“ Veldig mange pårørende står i vanskelige ting i mange, mange år uten å vite helt hvor de hører hjemme eller hvor de kan få hjelp. Slik skal vi ikke ha det!

Med midler fra Helsedirektoratet startet pårørendestøtte-prosjektet i Alta kommune i 2019. På det meste har de sittet tolv personer i prosjektgruppa som endrer seg noe alt etter fokus. Når prosjektet i høst ser nærmere på barn og unge som pårørende, er det naturlig å få med representanter fra ungdomsråd og andre instanser, sier Suhr.

– Veldig mange pårørende står i vanskelige ting i mange, mange år uten å vite helt hvor de hører hjemme eller hvor de kan få hjelp. Slik skal vi ikke ha det! fastslår hun.

Pårørendes rettigheter

Hovedformålet med prosjektet er å implementere pårørendeveilederen i hele kommunen.

– Prosjektet ligger rett under kommunalleder helse, noe jeg tror er helt avgjørende, forteller prosjektleder Suhr som benyttet Pårørendealliansens pårørendeundersøkelse i prosjektets første fase, der det var viktig å kartlegge pårørendesituasjonen i kommunen.

– Vi kopierte den ikke, men tilpasset den til våre forhold. Det er viktig at vi kan dele med hverandre i dette arbeidet. Noe av målet er jo at vi ikke skal sitte på hver vår tue, men bidra overfor hverandre, slik at vi sammen kan gjøre en bedre jobb for de pårørende, påpeker hun.

Ansattes behov

Mens de i prosjektets første fase hadde søkelyset på de pårørende, og kartla deres situasjon, var det ansatte i egne rekker som stod i fokus i fase to.

“ Mange kjenner behov for mer tid og kompetanse, og mange ga uttrykk for at de

kompetanse, og mange ga uttrykk for at de

følte seg usikre, spesielt i møte med barn som pårørende.

– Også her fikk vi tilbakemeldinger på at dette var etterlengtet. Mange kjenner behov for mer tid og kompetanse, og mange ga uttrykk for at de følte seg usikre, spesielt i møte med barn som pårørende, forteller Suhr.

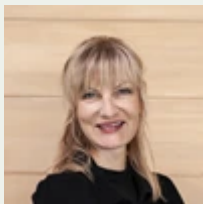
Forankringen avgjørende

Det tar tid å endre organisasjonskulturer og innføre nye måter å jobbe og samhandle på. Linda Kristin Suhr har et langsiktig perspektiv på saken.

“ For å få til endring, er det avgjørende at prosjektet er forankret helt i toppen, hos politikere, rådmann og ledelsen forøvrig.

– Vi har en lang vei å gå, og den største utfordringen er kanskje oss selv, - å få til endringer i egen organisasjon og jobbe mer på tvers og sammen. Men vi har allerede sett at det skjer ting når folk fra ulike tjenesteområder i kommunen og frivilligheten møtes. Da får vi bedre til ting for pårørende og etterlatte! Hun understreker:

– For å få til endring, er det avgjørende at prosjektet er forankret helt i toppen, hos politikere, rådmann og ledelsen forøvrig.

Tekst:

Bethi Dirdal Jåtun

Journalist